

תכני ספרי הלימוד ומדריכי המורים של הרשות הפלסטינית, העוסקים בסכסוך עם ישראל (עדכון על בסיס הספרים שיצאו לאור בשנת 2019) מאת: ד"ר ארנון גרויס

9 בספטמבר 2020

עיקרי הממצאים¹

בשנים 2017-2020 פרסם מרכז המידע למודיעין ולטרור בשיתוף עם המרכז לחקר מדיניות המזרח התיכון מספר מחקרים, שעסקו במקומו של הסכסוך הישראלי-פלסטיני בספרי הלימוד ובמדריכי המורים של הרשות הפלסטינית. מחקרים אלו התבססו על קרוב ל-400 ספרי לימוד, ומעל למאה ספרי הדרכה למורים, שיצאו לאור מטעם הרשות בין השנים 2013-2018.

בספרי הלימוד שנבחנו עד כה בלטו **שלושה עקרונות יסוד** הנוגעים לסכסוך הישראלי פלסטיני: **דה-לגיטימציה לקיומה של מדינת ישראל, דמוניזציה של ישראל והיהודים ("האויב הציוני") וחינוך למאבק אלים עד לשחרור ארץ ישראל ("פלסטין")**. באף אחד מספרי הלימוד וספרי ההדרכה של המורים לא נמצאה קריאה לפתרון הסכסוך בדרכי שלום או לדו-קיום עם ישראל. במהלך שנת 2019 יצאו לאור מהדורות חדשות של ספרי הלימוד, שבחלקן הוכנסו שינויים, והדבר חייב עדכון ממצאי העבודות הקודמות. **בדיקת 133 ספרים שיצאו לאור במהלך שנת 2019 העלתה שנעשו בהם לא מעט שינויים**. אולם בחינת השינויים הללו העלתה, כי הם **מחזקים את התמונה הכללית בנוגע לסכסוך, כפי שעלתה מהמחקרים הקודמים, ואין בהם כדי לשנות אותה** (פרסומים אודות ממצאי מחקרים קודמים ראו **נספח ב'**).

כיון שכך, אין המחקר הנוכחי מביא בפירוט את תוכן השינויים שנעשו, אלא מתעכב על אלה בעלי המשמעות הראויה לציון. הבדיקה בוצעה על פי שלוש קטגוריות: **תוספות, השמטות ותיקונים**. במהלך הבדיקה הסתבר כי התווסף למאגר ספרי הלימוד שברשותנו ספר, שלא נכלל במחקרים הקודמים. לפיכך השוואת ספר זה למהדורה החדשה שלו מופיעה בנפרד, אך אין בה כדי לשנות את התמונה הכללית.

להלן **עיקרי הממצאים** בשלושת הקטגוריות שנבחנו:

◆ **תוספות:** התוספות אינן משנות בעיקרן את הקו הכללי של ספרי הלימוד. דוגמאות לתוספות: שיר המתאר את שיבת הפליטים למקומות מגוריהם, המתבצעת באלימות; טיפוח הנרטיב המעצים את דמותה של המחבלת דלאל אלמוגרב, פעילת פתח שפיקדה על פיגוע ההרג בכביש החוף (1978)²; הסבר על חשיבות הג'האד בספר "חינוך אסלאמי"; ביקור אצל מחבל ששחרר ממאסר בכלא

¹ מסמך זה הינו המשך לפרסום מרכז המידע מ-8 ביוני 2020: "סיכום תכני ספרי הלימוד ומדריכי המורים של הרשות הפלסטינית, העוסקים בסכסוך עם ישראל (2013-2020)". המחקר הנוכחי נכתב ע"י ד"ר ארנון גרויס, בהמשך למחקריו הקודמים שעסקו בתכני ספרי הלימוד הפלסטינים. ד"ר גרויס הציג את ממצאיו בפני כנסת ישראל כמו גם בפני האו"ם, הקונגרס האמריקאי, הפרלמנט האירופי, בית הנבחרים הבריטי, האסיפה הלאומית הצרפתית והפרלמנטים של קנדה ושבדיה.

² בפיגוע בכביש החוף נרצחו 37 אזרחים ישראלים ובהם 13 ילדים.

הישראלי (במקור: "אחד העצירים המשוחררים") ותיאור סבלו בבתי הכלא של ישראל ("הכיבוש הציוני"); דיון אודות "הפרות הכיבוש הציוני נגד רצועת עזה בשנת 2014" (מבצע "צוק איתן"); בחינת ההשפעות הנפשיות של פעולות ישראל ("הכיבוש הציוני") על הילדים הפלסטינים והכחשת חלקם של היהודים בהיסטוריה של ארץ ישראל.

"בעזרת משפחתי, אציין שמותיהם של עצירים בבתי הכלא של הכיבוש" (חינוך לאומי ולחיים, כחה א', חלק א', עמ' 63).

◆ **השמטות:** ההשמטות שנמצאו נעשו בעיקר משיקולי עריכה טכניים (קיצור פרקים או הוספת נושא חדש שהצריך מקום). ככלל, הן אינן מבטאות שינוי הקו הכללי של ספרי הלימוד הקודמים. הגם שנמצאו מקרים בודדים שבהם ניכר ניסיון התמתנות כלשהו. כך למשל הושמט תרגיל לשון שהביא קטע משיר על הצורך בג'האד בפלסטין; בסיפור על סבלו של אסיר מנהלי הושמטו חלק מהתיאורים השליליים של איש המודיעין והשופט הישראליים; **השמטה חשובה היא של קריקטורה שבה הוצגה ישראל כמי שפועלת להריסת מסגד אלאקצא**, הגם שהשמטה זאת אינה מבטלת את הקו המציג את ישראל כמי שמסכנת את המסגד (למשל משפט תרגול האומר "הציונים שרפו את מסגד אלאקצא בשנת 1969")³.

קריקטורה שהושמטה, בה מוצגת ישראל כמי שפועלת להריסת מסגד אלאקצא (לימודי חברה, כיתה ז', חלק א', עמ' 64 במהדורה הקודמת).

³ראו מאמרו של נדב שרגאי בפרסום של מרכז המידע מ-12 באוגוסט 2020: "טרור אלאקצא", מקומו של המניע הדתי בטרור העממי".

◆ **תיקונים:** בולטים תיקונים, **שבאים לחזק את הקו שנקבע החל מ-2016 לפיו אין להזכיר את השם ישראל.** השם "ישראל" שהופיע במהדורות קודמות תוקן ל"כיבוש הציוני" במהדורת 2019; הכינוי "ישראלי" תוקן ל"ציוני"; המשפט "התוקפנות הישראלית נגד עזה בשנת 2014" (מבצע "צוק איתן") הוחלף ב"מלחמה נגד עזה בשנת 2014"; תמונה של המחבלת דלאל אלמוגרי, שהוצגה בעבר כדמות נשית רכה, **הוחלפה בתמונה המציגה אותה כלוחמת.**

גלוריפיקציה של מחבלת שנטלה חלק בפיגוע הרג בו נרצחו 37 אזרחים ישראליים

מימין: המהדורה הקודמת: השפה הערבית, כתה ה', חלק ב' (2017) עמ' 51. משמאל: מהדורת 2019: השפה הערבית, כתה ה', חלק ב' (2019) עמ' 51.

תוספות

כאמור, התוספות המופיעות בספרי הלימוד שהודפסו ב-2019 אינן משנות את מרכיבי הקו הכללי, להוציא ניואנסים בודדים שיפורטו בהמשך, או חידוש אלמנטים שהיו בעבר ולא הופיעו בספרים החדשים של 2017-2018. אחד מאלה הוא השיר "אנו נשוב" המתאר את שיבת הפליטים האלימה למקומות מגוריהם הקודמים בתחומי מדינת ישראל אשר הופיע בספר *שפתנו היפה*, כתה ז', חלק א' (2014) עמ' 28 ונעלם מאז, עד להופעתו מחדש בספר משנת 2019:

להלמות הצעדים בעת החזרה	"...מחר נשוב והדורות יקשיבו
עם הברק המקודש וכוכב השביט	נשוב עם הסופות הרועמות
עם הנשר המרחף והעיט	עם התקווה המכונפת והשירים
קורבנות העושק יפתחו כל דלת."	אכן, אלפי הקורבנות ישובו

(השפה הערבית, כתה ז', חלק א', עמ' 49)

תוספת אחרת באה במקום קטע על שחיתות בחברה. היא עוסקת בציון שמות גיבורים בהיסטוריה הערבית המוסלמית, וביניהם מוזכרים גם יאסר ערפאת, השיח' עיז אלדין אלקסאם – איש דת בפלשתינה המנדטורית שמהווה היום מקור השראה לארגון הטרור חמאס, ודלאל אלמוגרי – מפקדת פעולת הטרור בכביש החוף ב-1978 (*השפה הערבית*, כתה ה', חלק א', עמ' 28). תוספת זו מעצימה את הדגש המושם בספרים החדשים בכלל על המחבלת – נושא שמצא את ביטויו במחקרים הקודמים הנ"ל.

◀ עוד תוספת שמתחברת לקו הקיים נמצאת בספר חינוך אסלאמי, שבאחד הפרקים שלו נוספה מטרה שהוצבה במקום הראשון: "1. הבנת חשיבות הג'יהאד בהפצת ההטפה האסלאמית" (*חינוך אסלאמי*, כתיב ט', חלק א', עמ' 57).

◀ בספרי 2019 מוכנס אלמנט לימודי חדש שלא היה קיים קודם לכן – פרויקט משותף של כל הכתה בתום הסמסטר. ברוב הספרים נתונה בחירת נושא הפרויקט בידי המורה, אבל ישנם ספרים שבהם מוגדר הנושא מראש. להלן דוגמאות רלבנטיות:

◆ "הנכבה היא זכרון כואב לעמנו הפלסטיני והשפעותיה עדיין בתוקף עד היום. אתכנן עם עמיתי עיתון קיר על הנכבה והשפעותיה על העם הפלסטיני" (*השפה הערבית*, כתיב ה', חלק א', עמ' 103).

◆ "נארגן תערוכה בבית ס"ס בכותרת 'כדי שלא נשכח' ע"י איסוף תצלומים של כמה כפרים פלסטיניים הרוסים" (*השפה הערבית*, כתיב ו', חלק ב', עמ' 127).

◆ "נבקר את אחד השבויים המשוחררים ונכתוב על סבלם בבתי הכלא של הכיבוש הציוני" (*השפה הערבית*, כתיב ז', חלק ב', עמ' 126).

◆ "אחדות לאומית [טנייה] היא דרישה לאומית לשם הבסת הכיבוש הציוני. נדון במנגנונים לחיזוק האחדות הלאומית בין קבוצות העם הפלסטיני השונות ונכתוב על כך מחקר" (*השפה הערבית*, כתיב ח', חלק א', עמ' 111).

◀ נוספו גם פרויקטים משותפים רגילים שלא בתום הסמסטר:

◆ פרויקט תוך חלוקה לקבוצות לדיון ב"הפרות הכיבוש הציוני נגד רצועת עזה בשנת 2014" (*לימודי חברה*, כתיב ט', חלק ב', עמ' 86).

◆ פרויקט למחקר ודיון: "הפגיעות להן נתונים האתרים ההיסטוריים והדתיים בעיר ירושלים מצד הכיבוש הציוני וקישור הדבר עם החוקים הבינ"ל להגנת המורשת האנושית" (*לימודי חברה*, כתיב ז', חלק א', עמ' 73).

◆ "יצירת לוחות של תמונות שיבטאו את הפרת זכויות ילדי פלסטין ע"י הכיבוש הציוני" (*לימודי חברה*, כתיב ה', חלק ב', עמ' 80).

◀ מעבר לפרויקט הכיתתי המשותף, נוספו מטלות פרטניות יותר שלא היו קיימות בספרים של 2017/18, במטרה להגביר את הדמוניזציה של ישראל ע"י השוואתה לכובשים היסטוריים:

◆ "6. אסיק מסקנות לגבי צדדי הדמיון בין מדיניות הכיבוש הרומי כלפי קרתגו ומדיניות הכיבוש הציוני כלפי העם הפלסטיני" (*לימודי חברה*, כתיב ו', חלק א', עמ' 83).

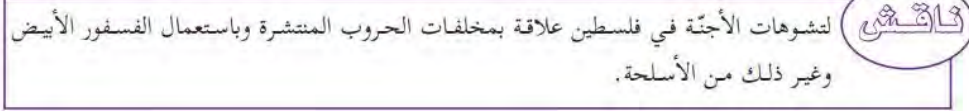
◀ מטלה לאחר סקירת מעשי ההרס של המונגולים נגד התרבות המוסלמית בבגדאד: "נחשוב ונדון: פעולות הכיבוש הציוני להעלמת התרבות הלאומית בשטחים הכבושים" (*לימודי חברה*, כתיב ז', חלק ב', עמ' 14).

ועוד:

◆ "נושא לדיון: ההשפעות הנפשיות של פעולות הכיבוש הציוני נגד הילדים הפלסטינים" (*לימודי חברה*, כתיב ח', חלק ב', עמ' 89).

◆ "דון: לעיוותי העוברים בפלסטין יש קשר להשפעות המלחמות הנפוצות ולשימוש בזרחן לבן וכלי

נשק אחרים" (ביולוגיה, כתה י', עמ' 80):

◀ ולתלמידי כתה א':

◆ "ב. אתבונן בתמונה שלהלן ואביע אותה בע"פ.

◆ ג. בעזרת משפחתי, אציין את שמותיהם של עצירים בבתי הכלא של הכיבוש."

(חינוך לאומי ולחיים, כתה א', חלק א', עמ' 63):

◀ ישנן תוספות גם בחומר הלימוד עצמו המבהירות קווים קיימים או מוסיפות עליהם. במסגרת פרק על הגזענות בעולם מוצגת תמיכת בריטניה בציונות בפלסטין כאפליה גזעית וכך גם מלחמת 1948 והמשך הסכסוך:

◆ "המנדט הבריטי אימץ מדיניות גזענית שהביאה להכחשת קיומו של העם הפלסטיני וחילקה את תושבי פלסטין על בסיס דתי לשתי קבוצות שהן: הראשונה, העדות הלא-יהודיות המתגוררות בפלסטין (המוסלמים והנוצרים) והשניה, היהודים הציונים. הדבר התברר בגלוי בביצועו את הצהרת בלפור בדבר הקמת בית לאומי ליהודים הציונים בפלסטין בזמן שבו הכחיש את הזכויות המדיניות של הפלסטינים... בריטניה שיתפה פעולה עם התנועה הציונית בהבאת מהגרים יהודים ציונים ומתן בסיס להם [בפלסטין] על חשבון זכויות הפלסטינים [שהם] התושבים המקוריים.

◆ באה השואה הגזענית הגדולה שפגעה בעם הפלסטיני בשנת 1948 כאשר הכנופיות הציוניות המזוינות כבשו 77% מפלסטין, ביצעו מעשי טבח נגד הפלסטינים, הרסו 531 כפרים פלסטיניים ואילצו מיליון פלסטינים להגר למקומות פליטות במה שנשאר מפלסטין או אל מדינות שכנות כמו ירדן, סוריה, לבנון ומקומות פזורה אחרים. הן השלימו את הכיבוש של מה שנשאר מפלסטין ביוני שנת 1967. הכיבוש הציוני עדיין מתכחש לזכויות העם הערבי הפלסטיני לחירות ועצמאות ולקמת המדינה הפלסטינית בשטחים הפלסטיניים שנכבשו בשנת 1967, נוסף על כפירתו בזכות השיבה של הפליטים הפלסטינים, והוא ממשיך את צעדיו הגזעניים שנגעו בצדדי החיים | של כל הפלסטינים, כגון הרג, גירוש, מעצר, המחסומים הצבאיים, השערים האלקטרוניים, הריסת הבתים, בניית ההתנחלויות הציוניות וחומת הסיפוח וההתפשטות הגזענית" (לימודי חברה, כתה ט', חלק ב', ע"ע 98 - 99).

◀ עוד תוספת בתחום הדמוניזציה של ישראל:

◆ "ההתנחלויות מבריחות אלינו סחורה ירודה" (השפה הערבית, כתה ח', חלק א', עמ' 43).

◀ אלמנט אחר המתבטא בתוספות הוא פיתוח של הניסיון המתמשך להכחיש את חלקם של היהודים

בהיסטוריה של הארץ ואת קיומם של מקומות קדושים להם בה. להלן שני קטעים שנוספו ברוח זו:

◆ בקטע קצר על השומרונים בשכם נאמר כי הם השריד היחידי של שבטי בני ישראל, תוך הכחשת

מקורו של העם היהודי הנוכחי בשבטים אלה: "...השומרונים חושבים את עצמם לצאצאים האמיתיים

של בני ישראל הקדומים המקוריים חסידי אדוננו משה, עליו השלום, אשר שמרו על טוהרם הגזעי

ומייחסים את עצמם לשלושה שבטים מבין שנים עשר השבטים שאליהם התייחסו בני ישראל, והם שבט

לוי מבניו של אדוננו יעקב שאליו משתייכת משפחת הכוהנים, ושבטי מנשה ואפרים בני אדוננו יוסף

עליו השלום ואליהם משתייכות שאר המשפחות השומרונות האחרות... אשר לשאר השבטים, הם

נעלמו או קיבלו את הדת הנוצרית או המוסלמית..." (גיאוגרפיה והיסטוריה מודרנית ובת-זמננו של

פלסטין, כתה י', חלק א', עמ' 59).

◆ בין הפגעים שמביא הכיבוש הציוני על ירושלים "החשבת כותל אלבוראק אשר אותו כינו 'כותל

הדמעות' (הכותל המערבי) [למקום קדוש להם], בידיעה שלא היה מקודש להם אלא לאחר הכיבוש

העותומאני [1517] והתעניינותם בו גברה עם התפתחות התנועה הציונית" (גיאוגרפיה והיסטוריה

מודרנית ובת-זמננו של פלסטין, כתה י', חלק ב', עמ' 110).

השמטות

◀ ההשמטות נעשו בעיקר משיקולי עריכה, כלומר, כתוצאה מקיצור פרקים, או הוספת עניין חדש שהצריך

מקום, ואין הן מבטאות שינוי בקו הכללי. לדוגמה: באחד מספרי החינוך האסלאמי של 2019 הושמט משפט,

שהופיע במהדורה קודמת, אשר אומר שפלסטין היא אדמת וקף ומכך משתמע שיש להגן עליה מבחינה דתית.

אבל במקומו הופיע משפט אחר במובן דומה: "אני מוסלמי, אני שומר על מסגד אלאקצא, מגן עליו ומקריב

למענו" (חינוך אסלאמי, כתה ה', חלק א', עמ' 99). גם כאשר הושמט מספר מסוים קטע בעל משמעות בלא

שהוחלף במשהו מקביל, עדיין נשארו בספר זה, או בספרים אחרים, קטעים דומים שלא הושמטו. אבל, בכל

זאת, נמצאו מקרים שבהם ניכר ניסיון להתמתנות מסוימת – בלי לשנות את הקו כולו:

◆ במהדורת 2017 מופיע הקטע הבא: "הקרבה עצמית [פידאא], הקרבה [תדחיה], מאבק [נידאל],

ג'יהאד ומאבק [כיפאח] הם משמעויות החיים החשובות ביותר, בפרט אצל עם שסובל מאסונות הכיבוש

כגון מצור, דיכוי, הצרת צעדים, הריסה [של בתים] ומעצרים למען השגת החירות, הקמת המדינה

והגדרה עצמית. זהו העם הפלסטיני שביטא את הצורות היפות ביותר של השתייכות ועמידה איתנה

והוציא גיבורים בעלי אמונה, ידע ואהבת המולדת" (השפה הערבית, כתה ה', חלק א', עמ' 27).

במהדורת 2019 מושמט המשפט האחרון המזכיר את העם הפלסטיני בהקשר זה (מיקום הקטע שונה

לעמ' 20).

- ◆ תרגיל לשון המביא קטע שירי על הצורך בג'יהאד בפלסטין הושמט (*השפה הערבית 1*, כתה י"א, חלק א'. במהדורה הקודמת הוא נמצא בעמ' 14). ובאותו הקשר הושמט פרק שלם המדבר על מצוות *ה'יבאט* - עמידה על המשמר בפני אויבי האסלאם תוך קישור מצווה זו עם פלסטין ומסגד אלאקצא (*חינוך אסלאמי*, כתה י"א, חלק ב'. הפרק המושמט מופיע בעמודים 52 - 56 בספר הקודם).
- ◆ בתחום המרטריות בוטלה מטלת הבעה בנושא "תהלוכת לוויה של מרטיר שהשתתפתי בה או שמעתי עליה" (*השפה הערבית 1*, כתה י"א, חלק א'. במהדורת 2017 הופיעה בעמ' 79).
- ◆ זכות השיבה היא יסוד חשוב בנרטיב הפלסטיני ומוזכר לא מעט בספרי הלימוד. למרות זאת, אנו רואים שתמונה בנושא, והשאלה שלצידה בוטלו (*מתמטיקה*, כתה ז', חלק א'). להלן החומר שהופיע במהדורת 2017 (עמ' 79): "בשנת 2013 חנכה העיר שכם את ציור הקיר הכי גדול המבטא את ההיסטוריה של הבעיה הפלסטינית בהשתתפות 25 אמן ואמנית...":

- ◆ בתחום הדמוניזציה של ישראל ישנן כמה השמטות בולטות. למשל, בסיפור על סבלו של אסיר מינהלי הושמטו חלק מהתיאורים השלייליים - לא כולם - של איש המודיעין והשופט הישראליים (*השפה הערבית 1*, כתה י"ב, ע"ע 80 - 81). בוטלו מטלת מחקר על החומרים מההתנחלויות המזהמים את הסביבה הפלסטינית (*מדעים וחיים*, כתה ט', חלק ב'. מופיעה בעמ' 12 בספר הקודם), מטלת השוואת "האימפריאליזם הקולוניאלי הציוני בפלסטין" למשטר האפרטהייד בדרום אפריקה, הקולוניאליזם הצרפתי באלג'יריה וזה האירופי באמריקה (*לימודי היסטוריה*, כתה י"א, חלק א'. מופיעה בעמ' 105 בספר הקודם), ומטלת הבחנה בין ערים פלסטיניות שנכבשו ע"י הציונים ב-1948 לבין אלה שנכבשו על-ידם ב-1967 (*לימודי חברה*, כתה ז', חלק א', עמ' 54, והשווה עם עמ' 56 בספר הקודם). אין זה אומר שהדמוניזציה באופן כללי מותנה, וראו בתוספות שלעיל.
- ◆ השמטה חשובה היא זו של הקריקטורה שבה הוצגה ישראל כמי שפועלת להריסת מסגד אלאקצא (*לימודי חברה*, כתה ז', חלק א'. עמ' 64 בספר הקודם):

◆ השמטה זו אינה מבטלת את הקו המציג את ישראל כמי שמסכנת את המסגד וראו, למשל, משפט תרגול במהדורה החדשה האומר: "4. הציונים שרפו את מסגד אלאקצא בשנת 1969" (*השפה הערבית*, כתה ז', חלק ב', עמ' 96), אבל השמטת אמצעי חזותי חזק כזה אינה יכולה שלא להצביע על סוג של התמתנות.

◆ ובנושא השלום, כפי שנמצא במחקרים הקודמים, אין בספרי הלימוד של הרש"פ הטפה לשלום ודו-קיום עם ישראל כלל. לעומת זאת, ישנם ביטויים בזכות השלום בעולם באופן כללי. קטע בולט מהסוג הזה שהופיע במהדורה קודמת (*לימודי חברה*, כתה ה', חלק ב', ע"ע 83 - 84) הושמט ממהדורת 2019.

◆ והשמטה אחרת, שכפי הנראה אינה מעידה על התמתנות אלא דווקא על הסתרה של כוונה אמיתית, נמצאה בספר היסטוריה לכתה י"ב. במהדורת הטיוטה נאמר:

"האחדות הערבית הפכה להיות היום צורך דחוף לאומה הערבית לאור התעצמות הסכנה הציונית והסכנות האימפריאליסטיות האופפות אותה. הישות הציונית, אשר הוקמה על אדמת פלסטין הערבית כמחסום המונע את איחוד שני חלקי המולדת הערבית הגדולה, ואשר שואפת לזרוע את זרעי מלחמת האחים בכל החברות הערביות והמוסלמיות, כדי למנוע את היווצרותה של אחדות ערבית בין בני האומה הערבית שתפעל לתמיכה בהתנגדות העם הפלסטיני להשגת עצמאותו ולעקירה משרש של הישות המלאכותית והזרה הזאת מהאזור הערבי, מצריכה אחדות ערבית כוללת של בני האומה ומרכיבי היסוד שלה לעמידה בעימות עם הסכנות והאימים האלה" (לימודי היסטוריה, כתה י"ב (טיוטה, ללא תאריך [2018]) עמ' 145). במהדורת 2019 הושמטו המלים המודגשות והוחלפו במלה "מטרותיו" (עמ' 106).

أن الوحدة العربية اليوم باتت ضرورة ملحة للامة العربية في ضوء تعاظم الخطر الصهيوني والاحطار الاستعمارية المحدقة بها. فالكيان الصهيوني الذي تم إنشاؤه على أرض فلسطين العربية كحاجز يمنع توحيد شطري الوطن العربي الكبير، والذي يسعى إلى زرع بذور الفتنة والإحتراب في كل المجتمعات العربية والإسلامية، للحيلولة دون تشكل وحدة عربية بين أبناء الأمة العربية تعمل على دعم مقاومة الشعب الفلسطيني في تحقيق استقلاله واستتصال هذا الكيان المصطنع والغريب عن المنطقة العربية، يتطلب وحدة عربية جامعة لأبناء الامة ومقوماتها لمواجهة هذه الاخطار والتهديدات.

תיקונים

בתחום זה בולטים התיקונים שנעשו במגמה לחזק את הקו שנקבע החל משנת 2016 ושלא בכל המקומות יושם במלואו. מדובר בקטעים שבהם עדיין הוזכר השם "ישראל" בעותק הספר הקודם ואשר תוקן ל"הכיבוש הציוני" במהדורת 2019 (*לימודי היסטוריה*, כתיב י"ב, עמ' 96), או הכינוי "ישראלי" שתוקן ל"ציוני" (*השפה הערבית*, כתיב י' [המסלול האקדמי] חלק ב', עמ' 122; *לימודי היסטוריה*, כתיב י"ב, עמ' 128), או המונח "הקו הירוק" שתוקן ל"השטחים הפלסטיניים שנכבשו בשנת 1948" (*לימודי היסטוריה*, כתיב י"ב, עמ' 56). עוד תיקון דומה נעשה בכיתוב המלווה תמונת הרס בעזה. במקור נאמר: "נמל התעופה הבינ"ל של עזה לאחר המלחמה [צוק איתן 2014]". בתיקון הוחלפה המלה "מלחמה" בביטוי "התוקפנות הציונית על עזה" (*לימודי חברה*, כתיב ט', חלק ב', עמ' 53). תיקון הפוך מופיע בספר אחר: במקום הכיתוב "התוקפנות הישראלית נגד עזה בשנת 2014" נאמר: "המלחמה נגד עזה בשנת 2014" (*לימודי היסטוריה*, כתיב י"ב, עמ' 4):

◆ שינוי אחר ברוח דומה נעשה בתרגיל לשון לתלמידי כתיב ד' על הביטוי "כמה יפה...", כשבמקור מופיעים שני משפטים מנוגדים: "כמה יפים השדות האלה!" ו"כמה מכוערים השדות האלה!". במהדורת 2019 הוחלף המשפט השני ב"כמה מכוער הכיבוש!" (*שפתנו היפה*, כתיב ד', חלק א', עמ' 38).

◆ תיקון מסוג אחר נעשה בתיאור קרב הקסטל ב-1948, כשבספר הקודם מופיע איור של לוחמים ערביים מול טנק ישראלי, בניגוד למה שהיה במציאות. במהדורת 2019 של אותו קטע מוחלף איור זה בצילום של לוחמים ערבים בעמדתם:

(השפה הערבית, כתיב ה', חלק ב' (2019) עמ' 73)

(השפה הערבית, כתיב ה', חלק ב' (2017) עמ' 73)

תיקונים משמעותיים הוכנסו בתיאור פעולת הטרור בכביש החוף בשנת 1978. ראשית, הוחלפה תמונתה של מפקדת הפעולה, דלאל אלמוגרבי, שהציגה דמות נשית רכה, בתמונה המציגה אותה כלוחמת:

(השפה הערבית, כתה ה', חלק ב' (2017) עמ' 51) (השפה הערבית, כתה ה', חלק ב' (2019) עמ' 51)

◆ שנית, הושמט הקטע בתיאור הפעולה שמספר על נחיתת החוליה ביפו, לאור העובדה שהיא נחתה באזור מעגן מיכאל ולא הגיעה ליפו מעולם.

◆ שלישית, תיאור הקרב בין החוליה לכוחות המשטרה הועצם מאד והוצג כאילו היה קרב עם כוחות צבא גדולים בפיקודו של אהוד ברק (ששהה בעצם אותה תקופה בלימודים בארה"ב) ושמטרת הכוח הישראלי היתה חיסול החוליה ע"י השמדת האוטובוס החטוף על נוסעיו במה שמתואר כ"מדינות האדמה החרוכה":

"לכוחות הכיבוש נודע דבר האוטובוס שהגיע לאזור סידנא עלי והם הטילו על יחידה מיוחדת של הצבא בפיקוד אהוד ברק [בין 1977 – 1979 שהה באוניברסיטת סטנפורד בלימודי מ.א. בנייתוח מערכות] לתקוף את האוטובוס במקלעים ופגזים, תוך שימוש במטוסים וטנקים, ולהרוג את כל מי שבתוכו, דבר הידוע כמדיניות האדמה החרוכה. מספר רב של נוסעים נהרג. דלאל עלתה [השמימה] כמרטירית, היא ושמונה מבין חברי חולייתה הגיבורים שגופותיהם עדיין מוחזקות במה ששלטונות הכיבוש מכנים 'בית הקברות של המספרים' עד היום, בעוד ששני פדאים שרדו" (השפה הערבית, כתה ה', חלק ב' (2019) עמ' 52).

◆ לסיום, שאלה שהתווספה בעותק החדש של הספר אומרת: "איך נהרגה דלאל אלמוגרבי והתעללו בגופתה?" (עמ' 54).

השפה הערבית 2, כתה י"ב [הומניסטית] (2019)

◆ כאמור, ספר זה לא היה זמין בעת העבודה על המחקר הקודם ולכן לא נעשית כאן השוואה בין הספר הנוכחי משנת 2019 לבין זה שקדם לו משנת 2018. להלן החומרים העיקריים שנמצאו בו:

◆ בהקדמה לפרק על הספרות הפלסטינית מובא הנרטיב הפלסטיני החד-צדדי של הסכסוך:

"מאז סיום מלחמת העולם הראשונה ועד היום פלסטין היתה עדה – ועדיין – למאורעות עצומים ועמה חי

תקופות קשות שהתבטאו בכיבוש מולדתם וההרג, ההרס והגירוש שבאו כתוצאה מכך...

◆ הנכבה היוותה זעזוע הרסני לעם הפלסטיני. בריטניה נסוגה מפלסטין לאחר שהכינה את התנאים ליהודים כדי שישתלטו על חלק גדול ממנה בשנת 1948 וזה הביא לגירוש העם הפלסטיני מאדמתו והוא חי חיי אומללות במחנות הפליטים ובגלויות...

◆ מאז כיבוש מה שנותר מפלסטין ע"י היהודים בשנת 1967 היו פלסטין והמולדת הערבית עדות לסידרת ארועים... הכיבוש הציוני ערך מלחמות חוזרות ונשנות נגד לבנון כשהוא שם לעצמו למטרה

את מחנות הפליטים הפלסטיניים, בשנת 1987 התפרצה אינתיפאדת האבנים, ואח"כ פרצה אינתיפאדת אלאקצא בשנת 2000 שהיתה מלווה בתוקפנות אכזרית נגד הערים ומחנות הפליטים, והמלחמות ההרסניות שערך הכיבוש בעקבותיה נגד רצועת עזה" (עמ' 33).

◆ בין האלמנטים המאפיינים את השירה הלאומית הפלסטינית:

"תיאור המרידות... הפצת רוח התקווה בדבר כורח השיבה והסתלקות הכיבוש... תיאור הפיזור בגלות, מציאות בתי הכלא וסבל השבויים... [כתיבת] השירה על האדמה... הסתה לעימות עם הכובש... הופעת שירת ההתנגדות [של ערביי ישראל], שהיא השירה הקוראת למאבק למען ההשתחררות מהכיבוש והשבת הזכויות... התפשטות ספרות בתי הכלא, שהיא הספרות שנכתבה על הכלא וסבל האסירים... תיאור מצב הגלות, אובדן המולדת והקינה על המרטירים... הדבקות בזכות השיבה" (ע"ע 34 – 35).

◆ בין הדוגמאות לשירים המביעים חלק מהאלמנטים הללו, מופיע שיר של ראשד חוסיין, ערבי-ישראלי במקורו, על מקרה שארע בכפר צנדלה בעמק יזרעאל – "טבח צנדלה בשנת 1957 שנפלו לו קורבן חמישה עשר תלמידים בהתפוצצות חפץ חשוד בעת שובם מבית ספרם בכפר אלמוקיבלה" – ושישראל מואשמת בו במשתמע (קטעים):

"עמק יזרעאל, האם יש לך שיבולים או יש בך מישהו שזרע את המלחמות כפצצות...האם חשבת את העפרונות לרובים ושנערינו הקטנים הם גייסות צבא?" (עמ' 34).

◆ דוגמה אחרת מובאת לציון "הנחישות לגבי זכות השיבה" של משורר ערבי-ישראלי אחר – תוופיק זיאד:

"אהוביי, בריסי עיני ארצך את דרך שיבתכם... ומבשרי אבנה את גשר שיבתכם..." (עמ' 34).

◆ בדוגמה אחרת, בשירו של מחמוד דרוויש (גם הוא ערבי-ישראלי במקורו) המתאר את הבריחה מכפרם ב-1948 הוא אומר:

"חיילי יהושע בן נון היו בונים

את מבצרם מאבני הבית שלהם [של הבעלים הקודמים]..."⁴

ובפירוש לכך נאמר: "יהושע בן נון: אומרים שהוא נביא מבני ישראל שקיבל את הנהגת היהודים לאחר משה עליו השלום, הוציאם מהמדבר, נכנס לירושלים ושם עליו מצור ולקחה מהכנענים."

ועוד: "המשורר מיישם את הסגנון הסיפורי בתיאור אובדן פלסטין ופיזור אנשיה בגלות [תשרוד]..." (עמ' 37).

◆ ועוד דוגמאות בהקשר זה:

"היהודים באו להרוס את המקום ולמחות את ההיסטוריה שלו ולבנות את בתיהם על הריסות הבתים הפלסטיניים... כמו שהובסו הצלבנים, נפוליון והאנגלים, יובס הכיבוש הציוני" (עמ' 38).

"המשורר הצביע על הצורך בהמשך המאבק לאורך הדורות לשחרור פלסטין..." (עמ' 39).

בפרק על ביטויי המהפכה בשירה הפלסטינית מובא שיר שנכתב "לאחר נפילתה כמרטירית של צעירה פלסטינית שהופצצה ע"י מטוס ישראלי בבירות בשנת 1976..." (עמ' 42)

◆ ובין הדימויים השיריים בהקשר זה:

⁴ הכוונה בשיר להדגיש כי, כאז כן עתה, היהודים זרים בארץ ומתבצרים בה תוך שימוש באבני חורבות הבתים של קודמיהם.

"3. המרטירים [הם] כמו הנרות – כאור וזוהר" (עמ' 45).

"אימהותינו עומדות כעצי זית ותמר זקופות מול הכובש הגזלן" (עמ' 50).

בהמשך הספר מתואר רומן מאת סופרת מצריה על חייה של משפחה מהכפר טנטורה לרגלי הכרמל בשנת

1948 ולאחריה. להלן הקטעים המתייחסים ל"אחר" היהודי בהקשר זה:

"הערים והכפרים הפלסטיניים נחשפים להתקפת הכנופיות הציוניות ונפלים בידיהן האחד אחרי האחר...

היהודים תוקפים את טנטורה והיא נופלת בידיהם. הם הורגים את צעירי הכפר בטבח איום... הנשים והמבוגרים

מועברים במשאיות ומתחילות תחנות הפלטות: פורידים, טולכרם, חברון, אירביד... מחנות הפליטים

הפלסטיניים בלבנון, וביחוד צברא ושאתילא, נתונים להתקפות היהודים וחלק מהגופים הלבנוניים כורתים

עימם ברית..." (עמ' 66).

◆ ועוד:

"מאורעות הרומן מתמשכים בין 1947 – 2000 ומתארים את חיי הפלסטינים לפני הנכבה ואח"כ היחשפות

הערים והכפרים הפלסטיניים להתקפת הכנופיות הציוניות בשנת 1948 ומעשי הטבח שביצעו אותן כנופיות

וההגירה הכפויה וההתפזרות שבאו בעקבותיהם.

כמו כן מציג הרומן תמונות שונות של מעשי הטבח שלהם היו נתונים בני עמנו שהיגרו בכפיה ללבנון ומעשי

הדיכוי הברבריים שבוצעו נגד עמנו באינתיפאדת האבנים בשנת 1987" (ע"ע 69 – 70).

◆ מדמויות הרומן:

• "עבד אלרחמן... לומד משפטים כדי לרדוף את היהודים משפטית על מעשי הטבח

שביצעו...

• חסן... מאבד את אהובתו במלחמה שנערכה נגד מחנות הפליטים בלבנון...

• אבו אלצאדק... נופל כמרטיר בטבח טנטורה.

• אלצאדק וחסן... נופלים כמרטירים עם אביהם בטנטורה" (עמ' 70).

◆ מתוך קטע מהרומן המובא בספר:

"התפרצו לבית שלושה אנשים חמושים והובילו אותנו אל בית המוח'תאר. הם איימו עלינו בקתות הרובים.

שיירת הנשים החלה לנוע. הם הובילו אותנו בכיוון בית הקברות. בדרך ראיתי שלוש גופות ואח"כ שתי גופות

נוספות. בבית הקברות המתינו שתי משאיות. תחת איום בנשק בקשו מאיתנו לעלות והמשאיות החלו לנוע.

צרחתי פתאום ומשכתי בזרועה של אמי כשאני מורה בידי אל ערימת גופות. אמי הביטה לאן שהוריתי וצרחת:

'ג'מיל, ג'מיל בן דודי!'

אבל אני שוב משכתי בזרועה בידי השמאלית ובידי הימנית הוריתי להיכן שאבי ושני אחיי – שגופותיהם היו

סמוכות לגופתו של ג'מיל מעורמות זו על גבי זו במרחק מטרים ספורים מאיתנו. אני מצביעה ואמי ממשיכה

לזעוק עם אמי ג'מיל על ג'מיל. הנשים זעקו והילדים בכו בבהלה" (עמ' 69).

רשימת מקורות (כל הספרים המופיעים כאן נדפסו בשנת 2019)

שפה ערבית

- ◀ שפתנו היפה, כתה א', חלק א'
- ◀ שפתנו היפה, כתה א', חלק ב'
- ◀ שפתנו היפה, כתה ב', חלק א'
- ◀ שפתנו היפה, כתה ב', חלק ב'
- ◀ שפתנו היפה, כתה ג', חלק א'
- ◀ שפתנו היפה, כתה ג', חלק ב'
- ◀ שפתנו היפה, כתה ד', חלק א'
- ◀ שפתנו היפה, כתה ד', חלק ב'
- ◀ השפה הערבית, כתה ה', חלק א'
- ◀ השפה הערבית, כתה ה', חלק ב'
- ◀ השפה הערבית, כתה ו', חלק א'
- ◀ השפה הערבית, כתה ו', חלק ב'
- ◀ השפה הערבית, כתה ז', חלק א'
- ◀ השפה הערבית, כתה ז', חלק ב'
- ◀ השפה הערבית, כתה ח', חלק א'
- ◀ השפה הערבית, כתה ח', חלק ב'
- ◀ השפה הערבית, כתה ט', חלק א'
- ◀ השפה הערבית, כתה ט', חלק ב'
- ◀ השפה הערבית, כתה י' (המסלול האקדמי) חלק א'
- ◀ השפה הערבית, כתה י' (המסלול האקדמי) חלק ב'
- ◀ השפה הערבית, כתה י' (המסלול המקצועי)
- ◀ השפה הערבית 1, כתה י"א (המסלול האקדמי) חלק א'
- ◀ השפה הערבית 2, כתה י"א [הומניסטית]
- ◀ השפה הערבית 1, כתה י"ב (המסלול האקדמי)
- ◀ השפה הערבית 2, כתה י"ב [הומניסטית]

חינוך אסלאמי

- ◀ חינוך אסלאמי, כתה א', חלק א'

- ◀ חינוך אסלאמי, כתה א', חלק ב'
- ◀ חינוך אסלאמי, כתה ב', חלק א'
- ◀ חינוך אסלאמי, כתה ב', חלק ב'
- ◀ חינוך אסלאמי, כתה ג', חלק א'
- ◀ חינוך אסלאמי, כתה ג', חלק ב'
- ◀ חינוך אסלאמי, כתה ד', חלק א'
- ◀ חינוך אסלאמי, כתה ד', חלק ב'
- ◀ חינוך אסלאמי, כתה ה', חלק א'
- ◀ חינוך אסלאמי, כתה ה', חלק ב'
- ◀ חינוך אסלאמי, כתה ו', חלק א'
- ◀ חינוך אסלאמי, כתה ו', חלק ב'
- ◀ חינוך אסלאמי, כתה ז', חלק א'
- ◀ חינוך אסלאמי, כתה ז', חלק ב'
- ◀ חינוך אסלאמי, כתה ח', חלק א'
- ◀ חינוך אסלאמי, כתה ח', חלק ב'
- ◀ חינוך אסלאמי, כתה ט', חלק א'
- ◀ חינוך אסלאמי, כתה ט', חלק ב'
- ◀ חינוך אסלאמי, כתה י', חלק א'
- ◀ חינוך אסלאמי, כתה י"א, חלק א'
- ◀ חינוך אסלאמי, כתה י"א, חלק ב'
- ◀ חינוך אסלאמי, כתה י"ב

חינוך לאומי

- ◀ חינוך לאומי ולחיים, כתה א', חלק א'
- ◀ חינוך לאומי ולחיים, כתה א', חלק ב'
- ◀ חינוך לאומי ולחיים, כתה ב', חלק א'
- ◀ חינוך לאומי ולחיים, כתה ב', חלק ב'
- ◀ טיפוח לאומי וחברתי, כתה ג', חלק א'
- ◀ טיפוח לאומי וחברתי, כתה ג', חלק ב'
- ◀ טיפוח לאומי וחברתי, כתה ד', חלק א'
- ◀ טיפוח לאומי וחברתי, כתה ד', חלק ב'

לימודי חברה

- ◀ לימודי חברה, כתה ה', חלק א'

- ◀ לימודי חברה, כתה ה', חלק ב'
- ◀ לימודי חברה, כתה ו', חלק א'
- ◀ לימודי חברה, כתה ו', חלק ב'
- ◀ לימודי חברה, כתה ז', חלק א'
- ◀ לימודי חברה, כתה ז', חלק ב'
- ◀ לימודי חברה, כתה ח', חלק א'
- ◀ לימודי חברה, כתה ח', חלק ב'
- ◀ לימודי חברה, כתה ט', חלק א'
- ◀ לימודי חברה, כתה ט', חלק ב'

גיאוגרפיה והיסטוריה

- ◀ גיאוגרפיה והיסטוריה מודרנית ובת-זמננו של פלסטין, כתה י', חלק א'
- ◀ גיאוגרפיה והיסטוריה מודרנית ובת-זמננו של פלסטין, כתה י', חלק ב'
- ◀ לימודי היסטוריה, כתה י"א, חלק א'
- ◀ לימודי היסטוריה, כתה י"א, חלק ב'
- ◀ לימודי גיאוגרפיה, כתה י"א, חלק א'
- ◀ לימודי גיאוגרפיה, כתה י"א, חלק ב'
- ◀ לימודי היסטוריה, כתה י"ב
- ◀ לימודי גיאוגרפיה, כתה י"ב

מתמטיקה

- ◀ מתמטיקה, כתה א', חלק א'
- ◀ מתמטיקה, כתה א', חלק ב'
- ◀ מתמטיקה, כתה ב', חלק א'
- ◀ מתמטיקה, כתה ב', חלק ב'
- ◀ מתמטיקה, כתה ג', חלק א'
- ◀ מתמטיקה, כתה ג', חלק ב'
- ◀ מתמטיקה, כתה ד', חלק א'
- ◀ מתמטיקה, כתה ד', חלק ב'
- ◀ מתמטיקה, כתה ה', חלק א'
- ◀ מתמטיקה, כתה ה', חלק ב'
- ◀ מתמטיקה, כתה ו', חלק א'
- ◀ מתמטיקה, כתה ו', חלק ב'
- ◀ מתמטיקה, כתה ז', חלק א'

- ◀ מתמטיקה, כתה ז', חלק ב'
- ◀ מתמטיקה, כתה ח', חלק א'
- ◀ מתמטיקה, כתה ח', חלק ב'
- ◀ מתמטיקה, כתה ט', חלק א'
- ◀ מתמטיקה, כתה ט', חלק ב'
- ◀ מתמטיקה, כתה י', חלק א'
- ◀ מתמטיקה, כתה י', חלק ב'
- ◀ מתמטיקה, כתה י"א [ריאלית] חלק א'
- ◀ מתמטיקה, כתה י"א [ריאלית] חלק ב'
- ◀ מתמטיקה, כתה י"ב [ריאלית]
- ◀ מתמטיקה, כתה י"ב [הומניסטית]
- ◀ מתמטיקה, כתה י"ב [חינוך מקצועי]

מדעים

- ◀ מדעים וחיים, כתה ג', חלק א'
- ◀ מדעים וחיים, כתה ג', חלק ב'
- ◀ מדעים וחיים, כתה ד', חלק א'
- ◀ מדעים וחיים, כתה ד', חלק ב'
- ◀ מדעים וחיים, כתה ה', חלק א'
- ◀ מדעים וחיים, כתה ה', חלק ב'
- ◀ מדעים וחיים, כתה ו', חלק א'
- ◀ מדעים וחיים, כתה ו', חלק ב'
- ◀ מדעים וחיים, כתה ז', חלק א'
- ◀ מדעים וחיים, כתה ז', חלק ב'
- ◀ מדעים וחיים, כתה ח', חלק א'
- ◀ מדעים וחיים, כתה ח', חלק ב'
- ◀ מדעים וחיים, כתה ט', חלק א'
- ◀ מדעים וחיים, כתה ט', חלק ב'
- ◀ פיזיקה, כתה י'
- ◀ כימיה, כתה י'
- ◀ ביולוגיה, כתה י'
- ◀ פיזיקה, כתה י"א [ריאלית] חלק ב'
- ◀ כימיה, כתה י"א [ריאלית] חלק ב'

- ◀ ביולוגיה, כתה י"א [ריאלית] חלק ב'
- ◀ פיזיקה, כתה י"ב [ריאלית]
- ◀ כימיה, כתה י"ב [ריאלית]
- ◀ ביולוגיה, כתה י"ב [ריאלית]
- ◀ השכלה מדעית, כתה י"ב [הומניסטית]

טכנולוגיה

- ◀ טכנולוגיה, כתה ה'
- ◀ טכנולוגיה, כתה ו'
- ◀ טכנולוגיה, כתה ז'
- ◀ טכנולוגיה, כתה ח'
- ◀ טכנולוגיה, כתה ט'
- ◀ טכנולוגיה, כתה י'
- ◀ טכנולוגיה, כתה י"א [הומניסטית]
- ◀ טכנולוגיה, כתה י"א [ריאלית]
- ◀ טכנולוגיה, כתה י"ב [הומניסטית]
- ◀ טכנולוגיה, כתה י"ב [ריאלית]

ניהול וכלכלה

- ◀ ניהול וכלכלה, כתה י"ב

נספח ב'

פרסומים נוספים של מרכז המידע למודיעין ולטרור אודות ספרי הלימוד הפלסטינים

- ◀ סיכום תכני ספרי הלימוד ומדריכי המורים של הרשות הפלסטינית, העוסקים בסכסוך עם ישראל (2013) – מאת: ד"ר ארנון גרויס (8 ביוני 2020).
- ◀ "יהודים, ישראל והסכסוך בספרי הדרכה למורים, שיצאו לאור ע"י משרד החינוך של הרשות הפלסטינית". מאת: ד"ר ארנון גרויס (3 בפברואר 2020).
- ◀ "היחס ליהודים, לישראל ולשלום בספרי הלימוד של הרשות הפלסטינית לכיתות י"א, י"ב שהודפסו בשנים 2017-18". מאת: ד"ר ארנון גרויס (11 באוקטובר 2018).
- ◀ "ספרי הלימוד של הרשות הפלסטינית: ההתייחסות ליהודים, לישראל ולשלום (השלמה ועדכון, יוני 2018)". מאת: ד"ר ארנון גרויס.
- ◀ "ספרי הלימוד של הרשות הפלסטינית: ההתייחסות ליהודים, לישראל ולשלום (26 בדצמבר 2017)". מאת: ד"ר ארנון גרויס וד"ר רוני שקד.
- ◀ "אודות מחקר שערך מכון גרמני על ספרי הלימוד ברשות הפלסטינית". מאת: תא"ל (בדימוס) עמוס גלבוע (20 באפריל 2016).
- ◀ "בדיקת ספרי לימוד פלסטינים מעלה כי נמשכת ההתכחשות לזכות קיומה של מדינת ישראל וטיפוח המאבק האלים נגדה". מאת: נועה מרידור (7 במרץ 2006).